

«διότι σήμερον εγεννήθη εις εσάς εν πόλει Δαβίδ σωτήρ, όστις είναι Χριστός Κύριος»□ (Λουκάς,β΄:11)

Τα Χριστούγεννα είναι μια μεγάλη γιορτή που γιορτάζεται σε όλο τον χριστιανικό κόσμο, στις 25 Δεκεμβρίου κάθε έτους. Από πολλές μέρες πριν αρχίζουν οι στολισμοί σπιτιών, καταστημάτων, δρόμων και πλατειών, ακούγονται από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης χριστουγεννιάτικοι ύμνοι και τραγούδια και πραγματοποιούνται επισκέψεις με ανταλλαγές δώρων μεταξύ συγγενών και φίλων και σχετικές εκδηλώσεις με φιλανθρωπικό σκοπό. Όλα αυτά είναι καλά, αλλά δεν είναι καλό να λειτουργούν μόνο σαν μια απόδραση από την καθημερινή ρουτίνα και σαν υποκατάστατο της ικανοποίησης της ζωτικής σημασίας ανάγκης του ανθρώπου, για ουσιαστική γνωριμία και επικοινωνία με τον Υιό του Θεού Ιησού Χριστό.

Αν σαν χριστιανοί πιστεύουμε ότι ο Ιησούς Χριστός γεννήθηκε πριν 2022 χρόνια και ότι αφού πέθανε πάνω στον σταυρό του Γολγοθά, την τρίτη ημέρα αναστήθηκε, λογικά αυτή η πίστη πρέπει να ταυτίζεται με την πίστη ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ζωντανός σήμερα. Γι' αυτό είναι καλό ο καθένας μας να αναρωτηθεί πρώτα αν έχει επικαλεστεί τον Ιησού Χριστό, ώστε να Τον γνωρίσει σαν τον αναστημένο Υιό του Θεού και προσωπικό του Σωτήρα και στη συνέχεια αν Τον έχει Κύριο στη ζωή του. Συνεπώς είναι καλό, τα Χριστούγεννα σαν ημέρα γέννησης του Κυρίου, να εορτάζονται από τον καθένα μας, σαν τα προσωπικά μας Χριστούγεννα, δηλαδή τη γέννηση του Χριστού μέσα στη φάτνη της βρώμικης πνευματικής καρδιάς μας.

Η σωτηρία που χαρίζει ο Κύριος σε κάθε αμαρτωλό άνθρωπο που μετανοεί και Τον επικαλείται στη ζωή του, ξεκινάει με αυτή τη πνευματική γέννηση του Χριστού μέσα στον εσωτερικό του άνθρωπο και το ζητούμενο είναι ο σωσμένος άνθρωπος να την εργάζεται σωστά σε όλη την υπόλοιπη επίγεια ζωή του, ώστε ο Χριστός να μη αποβληθεί αλλά να μορφωθεί μέσα του σε άνδρα τέλει και ο άνθρωπος να συνεχίσει να ζει μαζί Του αιώνια. Άλλωστε ο ορισμός της αιώνιας ζωής είναι, «Αύτη δε είναι η αιώνιος ζωή, το να γνωρίζωσι σε τον μόνον αληθινόν Θεόν, και τον οποίον απέστειλας Ιησούν Χριστόν» (Ιωάννης, ιζ΄:3). Δηλαδή η γνωριμία των σωσμένων ανθρώπων με τον Πατέρα και τον Υιό ξεκινάει απ'αυτή τη ζωή και συνεχίζεται χωρίς τέλος.

Ο Κύριος ήλθε στον κόσμο για να γίνει πλησίον σε όποιον πιστέψει σ' Αυτόν και όχι να είναι σαν ένας μακρινός συγγενής του. Θέλει να έχει ζωντανή σχέση με αυτόν που θα Τον επικαλεστεί στη ζωή του και όχι να Τον θυμάται κάποιος μόνο στις γιορτές. Αυτή η ζωντανή σχέση αρχίζει με την πίστη του ανθρώπου που ενεργείται δια της αγάπης στον Κύριο Ιησού Χριστό, η δε αγάπη αποδεικνύεται με την υπακοή στο λόγο Του, σύμφωνα με το γραμμένο: «Εάν τις με αγαπά, τον λόγον μου θέλει φυλάξει, και ο Πατήρ μου θέλει αγαπήσει αυτόν, και προς αυτόν θέλομεν ελθεί, και εν αυτώ θέλομεν κατοικήσει» (Ιωάννης, ιδ' :23).

Η αρχή της κατοίκησης του Τριαδικού θεού μέσα στον άνθρωπο, ταυτίζεται με 'τα προσωπικά Χριστούγεννα' που προαναφέραμε. Στη βιβλική ορολογία, το αποτέλεσμα αυτής της πρώτης επίσκεψης του Τριαδικού Θεού εντός του ανθρώπου ονομάζεται 'αναγέννηση' ή 'άνωθεν γέννηση', δηλαδή η γέννηση ενός νέου πνευματικού ανθρώπου μέσα στον άνθρωπο, ο οποίος είναι απαλλαγμένος από τα πάθη και τις επιθυμίες που οδηγούν στην αμαρτία και που επιθυμεί να κάνει το θέλημα του Θεού. Έτσι ο άνθρωπος γίνεται παιδί του Θεού, σύμφωνα με το γραμμένο: 'Όσοι δεεδέχθησαν αυτόν, εις αυτούς έδωκεν εξουσίαν να γείνωσι τέκνα Θεού, εις τους πιστεύοντας εις το όνομα αυτού· οίτινες ουχί εξ αιμάτων ουδέ εκ θελήματος σαρκός ουδέ εκ θελήματος ανδρός, αλλ' εκ Θεού εγεννήθησαν'

(Ιωάννης, α' :12-13). Αναφέρουμε και τα σχετικά λόγια του Κυρίου στον Φαρισαίο Νικόδημο, που ισχύουν και για όλους τους ανθρώπους σήμερα:

«Αληθώς, αληθώς σοι λέγω, εάν τις δεν γεννηθή εξ ύδατος και Πνεύματος, δεν δύναται να εισέλθη εις την βασιλείαν του Θεού. Το γεγεννημένον εκ της σαρκός, είναι σάρξ και το γεγεννημένον εκ του Πνεύματος, είναι πνεύμα. Μη θαυμάσης ότι σοι είπον, Πρέπει να γεννηθήτε άνωθεν. Ο άνεμος όπου θέλει πνέει, και την φωνήν αυτού ακούεις, αλλά δεν εξεύρεις πόθεν έρχεται, και που υπάγει· ούτως είναι πας όστις εγεννήθη εκ του Πνεύματος»

(Ιωάννης, γ' :5-8).

Συνεπώς προϋπόθεση για να μπει κάποιος στην βασιλεία των ουρανών είναι να γεννηθεί δια του Αγίου Πνεύματος και δια του ύδατος, που πιστεύουμε ότι είναι ο λόγος του Θεού (Εφεσίους, ε' :26). Να έχουμε υπόψη ότι ενώ ο Θεός θέλει να σωθούν όλοι οι άνθρωποι και να εισέλθουν στη βασιλεία Του, σεβόμενος την ελευθερία κάθε ανθρώπου, περιμένει πρώτα να επικαλεστεί κάποιος τον Ιησού

Χριστό, ώ στε να τον «γεννήσει άνωθεν» και να τον κάνει παιδί Του και στη συνέχεια να τρέφεται πνευματικά με τον λόγο Του, ώ στε να τον ενισχύει με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος για να συνεχίσει έως τέλους να υπακούει «στο θέλημα Του και να εισέλθει στην αιώνια βασιλεία Του.

Αξιοθαύμαστο γραφικό παράδειγμα πίστης και υπακοής στο λόγο του Θεού που είχε σαν αποτέλεσμα την ενανθρώπιση και γέννηση του Ιησού Χριστού, είναι αυτό της μητέρας του Κυρίου, της παρθένου Μαρίας. Αναφέρουμε σχετικά ότι στάλθηκε ο άγγελος Γαβριήλ στη παρθένο Μαρία, που ήταν αρραβωνιασμένη με τον Ιωσήφ και της είπε ότι βρήκε χάρη από τον Θεό και ότι θα γεννήσει υιό που θα τον ονομάσει Ιησού και ότι Αυτός θα είναι βασιλιάς που η βασιλεία Του δεν θα έχει τέλος. Τότε η Μαρία τον ρώτησε πως θα γίνει αυτό αφού σαν παρθένος δεν είχε σαρκική σχέση με τον αρραβωνιαστικό της και ο άγγελος της είπε πως θα επέλθει πάνω της το Άγιο Πνεύμα και δύναμη του Υψίστου θα την επισκιάσει και αυτό που θα γεννηθεί από εκείνη άγιο θα ονομαστεί Υιός Θεού. Τελικά η Μαρία του είπε, «Ίδού, η δούλη του Κυρίου· γένοιτο εις εμέ κατά τον λόγον σου» (Λουκάς,α΄:26-38).

Συμπεραίνοντας «από αυτά που αναφέραμε, λέμε ότι πρώτα ο άγγελος έρχεται σαν απεσταλμένος από τον Θεό και «αναφέρει στη Μαρία το σχέδιο του Θεού γι' αυτή, το οποίο είναι και πολύ δύσκολο να το πιστέψει, λόγω του ανθρωπίνως αφύσικου τρόπου σύλληψης, αλλά και πολύ δύσκολο να το δεχθεί, λόγω των πολύ άσχημων συνεπειών που θα είχε μια εγκυμοσύνη εκτός γάμου. Η Μαρία όμως πίστεψε στον λόγο του Θεού και δέχθηκε να υποστεί τις συνέπειες του, αφήνοντας τον Θεό να ενεργήσει. Παρέδωσε τον εαυτό της στο θέλημα του Θεού, ώ στε να γεννηθεί μέσω αυτής ο Υιός του Θεού και σωτήρας του κόσμου, ο Κύριος Ιησούς Χριστός. Για το λόγο αυτό, η Μαρία είναι η ευλογημένη μεταξύ των γυναικών και την μακαρίζουν όλες οι γενεές(Λουκάς,α΄:41,48).

Με παρόμοιο «τρόπο που ενήργησε στη Μαρία, ενεργεί ο Τριαδικός Θεός τη διαδικασία της αναγέννησης, σε κάθε άνθρωπο που μετανοεί και επικαλείται το όνομα του Κυρίου. Αυτή η επίκληση αποδεικνύει ότι ο άνθρωπος εκτελεί το πρώτο έργο που ο Πατέρας Θεός θέλει να κάνει, που είναι να πιστέψει στον Υιό Του, που απέστειλε για να σώσει τον κόσμο, γι' αυτό και Αυτός ενεργεί δια «του Αγίου Πνεύματος και 'γεννάει άνωθεν' τον άνθρωπο, δίνοντας του μια νέα πνευματική καρδιά καθαρή από αμαρτίες που επιθυμεί να εκτελεί το θέλημά Του. Στη

συνέχεια και εφόσον ο αναγεννημένος άνθρωπος εξακολουθεί να τρέφεται πνευματικά με τον γραμμένο λόγο Του, ο Πατέρας Θεός μορφώνει τον χαρακτήρα του Χριστού μέσα του, ώστε να φτάσει όπως ο απόστολος Παύλος να πει, 'ζω δε ουχί πλέον εγώ, αλλ' ο Χριστός ζει εν εμοί.' (Γαλάτας, β' :20). Έτσι όλοι όσοι έχουμε αναγεννηθεί, βλέπουμε τα αποτελέσματα της αναγέννησης, χωρίς να βλέπουμε το πώς πραγματοποιήθηκαν, αλλά γνωρίζουμε ότι ο Θεός είναι αυτός που ενεργεί μέσα μας, τα δε αποτελέσματα εκτός από εμάς τα βλέπουν και όσοι είναι πλησίον μας, στους οποίους καλούμαστε να ομολογήσουμε το έργο του Θεού στη ζωή μας, ώστε και αυτοί να επικαλεστούν τον Κύριο και να σωθούν.

Συνοψίζοντας λέμε ότι ο Θεός θέλει να «γεννήσει» τον Χριστό μέσα σε κάθε άνθρωπο που θέλει να Τον δεχτεί ώστε να εορτάζει τα προσωπικά του Χριστούγεννα με έναν ζωντανό και αληθινό Πατέρα Θεό. Γι' αυτό ας επικαλεστεί ο καθένας που δεν το έχει κάνει μέχρι τώρα τον Κύριο, ώστε να γνωρίσει την εμπειρία της αναγέννησης στη ζωή του. Όσοι έχουμε αυτή την εμπειρία, να μη μένουμε μόνο σ' αυτή, αλλά να Του ζητάμε νέες εμπειρίες με ενέργειές Του, ώστε να αυξάνεται η πίστη μας και να μορφώνεται ο Χριστός μέσα μας. Έτσι θα εορτάζουμε ουσιαστικά τα Χριστούγεννα με τον ερχομό του Κυρίου Ιησού στη ζωή μας και δεν θα δίνουμε τόσο έμφαση στα δώρα των ανθρώπων αλλά στο αληθινό δώρο του Θεού που είναι η σωτηρία των ψυχών μας. Ας δοξαστεί ο Κύριος στη ζωή μας με μια αληθινή εν Χριστώ σχέση, με αγάπη στο πρόσωπό Του και υπακοή στο λόγο Του, για να διατηρούμε την παρουσία του Θεού μέσα μας έως τέλους της επίγειας ζωής μας. Αμήν!